

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Ing. Vierou Horčicovou ve věci

žalobce: M. S., nar. X., státní příslušnost: Ukrajina
místo pobytu v ČR: X.
proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ze dne 7. 1. 2026, č.j. MV-200377-4/SO-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Odůvodnění:

Předmět řízení.

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 1. 2026, č.j. MV-200377-4/SO-2025, která v řízení o žádosti o nové přezkoumání rozhodnutí o neudělení dočasné ochrany dospěla k závěru, že je dán důvod pro neudělení dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.
2. Rozhodnutím žalované bylo potvrzeno rozhodnutí OAMP MV ČR ze dne 24.11.2025 o neudělení dočasné ochrany podle § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. (Lex Ukrajina).

Žaloba a vyjádření žalované

3. Žalobce uvádí, že je občanem Ukrajiny a k datu 24. 2. 2022 se nacházel na území Ukrajiny, což je prokázáno bankovními transakcemi, fotografiemi, pracovní knížkou, řidičským průkazem a lékařskými dokumenty z Ukrajiny. Nově dokládá výpis z databáze Státní pohraniční služby Ukrajiny. Jeho manželka X. má udělenou dočasnou ochranu v ČR. Napadené rozhodnutí je dle názoru žalobce v rozporu se směrnicí Rady 2001/55/ES a rozhodnutím Rady (EU) 2022/382. Dočasná ochrana je právem, nikoliv diskrečním rozhodnutím.
4. Žalovaný aplikoval příliš formální přístup k důkazům, přestože nový výpis z databáze Státní pohraniční služby Ukrajiny jednoznačně prokazuje nepřetržitý pobyt na Ukrajině až do 6. 9. 205. Uvedený důkaz nebyl k dispozici v předchozím řízení a je rozhodující pro změnu skutkového stavu (§ 76 odst. 1 písm. b) SŘ).
5. Dále žalobce uvedl, že zamítnutí žádosti vede k neodůvodněnému rozdělení rodiny (čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Manželství z roku 2024 je pokračováním vztahu existujícího před válkou, žalovaný toto nezohlednil v rozporu s judikaturou NSS (např. č.j. 8 Azs 93/2023-37)
6. Zadržení v Polsku bylo force majeure a nemělo být použito proti žalobci.
7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce byl v rámci řízení o udělení pobytového oprávnění za účelem dočasné ochrany vyzván dne 2. 10. 2025 k poskytnutí součinnosti spočívající v předložení dokladů prokazujících, že na území Ukrajiny pobýval před 24. 2. 2022 a její území opustil až po 24. 2. 2022.
8. Výzvu si žalobce převzal osobně. Pochybnost o pobytu na Ukrajině k rozhodnému datu vznikla na základě chybějícího přechodového razítka v cestovním dokladu žalobce ve spojení s předloženým dokumentem polských orgánů o obvinění žalobce a jeho zatčení v Polsku. Všechny žalobcem předložené doklady byly posouzeny a správní orgány dospěly k závěru, že žalobce ve stanovené lhůtě nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti (pobyt na Ukrajině k rozhodnému datu).
9. Žalobcem předložené doklady byly posouzeny jak Ministerstvem vnitra, tak i žalovanou. V podrobnostech odkazuje žalovaná na str. 5 Informace o důvodech neudělení dočasné ochrany ze dne 19. 11. 2025, č.j. OAM-427000-12/DO-2025 a na str. 3 a 4 Nového posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany ze dne 7. 1. 2026, č.j. MV-200377-4/SO-2025.
10. Podmínka pobytu na Ukrajině k rozhodnému datu (24. 2. 2022) plyne přímo z čl. 2 odst. 1 Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, postup žalované z tohoto důvodu nelze Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

označit za formalistický. Ověření splnění podmínek pro udělení pobytového oprávnění za účelem dočasné ochrany je standardním postupem. Žalobce měl možnost důvodné pochybnosti rozptýlit, v rámci žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany mohl na podporu svých tvrzení předložit jakékoliv doklady.

11. Pokud jde o výpis z databáze Státní pohraniční služby Ukrajiny, ten v průběhu vedeného řízení předložen nebyl, žalovaná jej tedy nemohla posuzovat. Podle názoru žalované není naplněn důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, jelikož nedoložení podpůrných dokladů k ověření údajů uvedených v žádosti jde v daném případě k tíži žadatele. V neposlední řadě žalovaná dodává, že žalobci není znemožněno žádat o pobytové oprávnění za účelem dočasné ochrany opakovaně.
12. K otázce rozdělení rodiny žalovaná odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 4. Podmínky pro udělení dočasné ochrany rodinným příslušníkům držitelů dočasné ochrany jsou jasně vymezeny jak v čl. 2 odst. 4 Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, tak i v § 51 a § 52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Základní podmínku lze shrnout tak, že právní úprava dopadá na rodinné vazby existující již k rozhodnému datu (24. 2. 2022) a nikoliv na později vzniklé rodinné vazby, vč. nově uzavřených sňatků. Žalobce uzavřel sňatek se svojí manželkou v roce 2024, existenci jejich vztahu k rozhodnému datu ani netvrdil ani žádným způsobem nedokládal. Jedná se tedy o novou skutečnost tvrzenou až v rámci podané žaloby, kterou však žalobce ve správním řízení vůbec neuváděl.
13. Pokud jde o odkaz žalobce na judikaturu NSS, č. j. 8 Azs 93/2023-37, jedná se o usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2023, kterým byla Soudnímu dvoru EU předložena předběžná otázka, zda mohou dotčené osoby postupně žádat o dočasnou ochranu v různých členských státech a zda mají držitelé dočasné ochrany v jiném členském státě usilující o dočasnou ochranu v dalším členském státě právo na účinný prostředek nápravy před soudem. Žalované není zřejmé, jak tento případ souvisí s žalobcem, jehož žádost byla řádně posouzena a bylo o ní rozhodnuto, opakovaně byla posouzena v rámci užitého opravného prostředku.
14. Vzhledem k uvedenému žalovaná navrhuje, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Posouzení věci

15. Žaloba je přípustná. Žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, kterou cizinec podal poté, co byl informován o důvodech neudělení dočasné ochrany s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) téhož zákona ve spojení s § 4 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, je totiž řádným opravným prostředkem ve smyslu § 5 a § 68 písm. a) s. ř. s., který je třeba vyčerpat před podáním žaloby ve správním soudnictví (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2023, čj. 5 Azs 39/2023-24)
16. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce se ve lhůtě soudem stanovené nevyjádřil, proto se jeho souhlas v souladu s tímto ustanovením presumuje a žalovaná s tímto postupem ve vyjádření k žalobě výslovně souhlasila.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

17. Nařídít jednání nebylo třeba ani kvůli dokazování. Žalobce avizoval v žalobě předložení nového stěžejního důkazu, a to „Výpis z databáze Státní pohraniční služby“ včetně úředně ověřeného překladu, mající prokázat jeho pobyt na území Ukrajiny ke dni 24.2.2022. Tento důkaz však soudu žalobce nepředložil a ani neuvedl, že by jej hodlal předložit. Takový dokument není obsažen ani ve správním spise předloženém žalovaným. Žalovaný výslovně ve vyjádření uvádí, že tento dokument mu nebyl v řízení o nové žádosti předložen.
18. Rozhodnutí o žádosti o novém posouzení důvodů neudělení víza vycházelo ze shodné skutkové situace, pokud jde o relevantní skutečnosti jako rozhodnutí o neudělení dočasné ochrany, a tím je neprokázání, že k datu 24.2.2024 žalobce pobýval na Ukrajině.
19. Pro kladné rozhodnutí o udělení dočasné ochrany je nezbytné splnění doložení pobytu na Ukrajině k rozhodnému datu (24. 2. 2022) a tato podmínka plyne přímo z čl. 2 odst. 1 Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382. Skutečnost, že žalovaná doložení naplnění této podmínky vyžadovala proto nelze označit za formalistický. Naopak je povinností správních orgánů rozhodujících o udělení dočasné ochrany ověřit splnění podmínek pro udělení pobytového oprávnění za účelem dočasné ochrany.
20. Ze správního spisu vyplývá, a žalobce to nijak nezpochybnil, že byl v rámci řízení o udělení pobytového oprávnění za účelem dočasné ochrany vyzván dne 2. 10. 2025 k poskytnutí součinnosti spočívající v předložení dokladů prokazujících, že na území Ukrajiny pobýval před 24. 2. 2022 a její území opustil až po 24. 2. 2022. Výzvu si žalobce převzal osobně.
21. V rozhodnutí ministerstva i Komise se uvádí, že pochybnost o pobytu na Ukrajině k rozhodnému datu vznikla na základě chybějícího přechodového razítka v cestovním dokladu žalobce ve spojení s předloženým dokumentem polských orgánů o obvinění žalobce a jeho zatčení v Polsku.
22. Všechny žalobcem předložené doklady, které jsou součástí správního spisu byly žalovanou posouzeny jakož i Ministerstvem vnitra, což vyplývá z rozhodnutí o neudělení dočasné ochrany na str. 5 (Informace o důvodech neudělení dočasné ochrany ze dne 19. 11. 2025, č.j. OAM-427000-12/DO-2025) i z rozhodnutí Nového posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany ze dne 7. 1. 2026, č.j. MV-200377-4/SO-2025 str. 3-4. Správní orgány oprávněně dospěly k závěru, že žalobce ve stanovené lhůtě nepředložil doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti (pobyt na Ukrajině k rozhodnému datu). Je nepochybné, že žalobce měl možnost tyto v obou rozhodnutích specifikované pochybnosti rozptýlit, v rámci žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dočasné ochrany mohl na podporu svých tvrzení předložit jakékoliv doklady.
23. Městský soud v Praze považuje za vhodné konstatovat, že klíčové námitky, které žalobce vznášel proti napadenému rozhodnutí, se ve velké míře shodují s námitkami vyjádřenými v odvolacím řízení proti rozhodnutí o neudělení dočasné ochrany. Komise se s nimi v napadeném rozhodnutí řádně vypořádala. Žalobce v podané žalobě u řady námitek nepolemizuje se závěry Komise, pouze setrvává na již vyřčené argumentaci.
24. Správní soud ovšem přezkoumává především rozhodnutí a postup žalovaného správního orgánu, žalobce je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí správního orgánu, nikoli opakovat námitky vznesené ve správním řízení (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č.j. 1 Azs 249/2016–38, odst. 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č.j. 8 Afs 25/2012–351, odst. 140).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

25. Městský soud je přitom toho názoru, že žalobci se v napadeném rozhodnutí dostalo dostatečné a srozumitelné odpovědi na veškeré jeho námitky. Vzhledem k tomu, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené a pouze tak žalobci poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na jeho námitky, městský soud v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za řádné a věcně správné, ztotožňuje se s ním a bere jej za své. K námitkám, které se netýkají polemiky s žalovaným, se proto městský soud vyjádří pouze obecně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č.j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 5. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47).
26. Všechny žalobcem předložené doklady byly posouzeny.
27. **Pokud jde o výpis z databáze Státní pohraniční služby Ukrajiny, ten v průběhu vedeného řízení předložen nebyl, žalovaná jej tedy nemohla posuzovat, nadto nebyl přiložen ani k žalobě, ačkoliv žaloba takový dokument zmiňuje.**
28. Soud se přiklání k závěrům žalované, že není naplněn důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. z důvodu nedoložení podpůrných dokladů k ověření údajů uvedených v žádosti, jelikož nedostatek důkazů prokazujících tvrzení žalobce v případě řízení na žádost jde k tíži žadatele. V neposlední řadě žalovaná dodává, že žalobci není znemožněno žádat o pobytové oprávnění za účelem dočasné ochrany opakovaně.
29. K otázce rozdělení rodiny žalovaná správně odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 4., jakož i na danou skutkovou situaci vztahující se právní úpravu, jelikož podmínky pro udělení dočasné ochrany rodinným příslušníkům držitelů dočasné ochrany jsou jasně vymezeny jak v čl. 2 odst. 4 Prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2022/382, tak i v § 51 a § 52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Základní podmínku lze shrnout tak, že právní úprava dopadá na rodinné vazby existující již k rozhodnému datu (24. 2. 2022) a nikoliv na později vzniklé rodinné vazby, vč. nově uzavřených sňatků. Tato podmínka u žalobce není splněna, protože žalobce uzavřel sňatek se svojí manželkou v roce 2024, existenci jejich vztahu k rozhodnému datu ani netvrdil ani žádným způsobem nedokládal. Jedná se tedy o novou skutečnost tvrzenou až v rámci podané žaloby, kterou však žalobce ve správním řízení vůbec neuváděl. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
30. Pokud jde o odkaz žalobce na judikaturu NSS, č. j. 8 Azs 93/2023-37, jedná se o usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2023, kterým byla Soudnímu dvoru EU předložena předběžná otázka, zda mohou dotčené osoby postupně žádat o dočasnou ochranu v různých členských státech a zda mají držitelé dočasné ochrany v jiném členském státě usilující o dočasnou ochranu v dalším členském státě právo na účinný prostředek nápravy před soudem. Soud považuje odkaz na uvedené usnesení za irelevantní, neboť skutkově nedopadá na nyní projednávaný případ.

Závěr a náklady řízení

31. Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu zamítl, jelikož žalobce ani v řízení o novém posouzení neprokázal naplnění podmínek pro udělení dočasné ochrany.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. března 2026

JUDr. Ing. Viera Horčicová v .r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.